

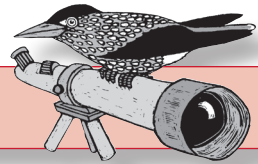
meer te weten te komen over de zes Britse uilen, maar gaandeweg raakt zij zo geboeid dat zij haar queeste steeds verder uitbreidt, om uiteindelijk meer te weten te komen over de dertien soorten uilen in Europa. Zij maakt talloze reizen om uilen te kunnen zien en zoekt informatie uit allerlei bronnen. Ze bouwt talloze contacten op met mensen die uilen beschermen, en terreinbeheerders, maar ook met asielhouders en mensen die uilen fokken. In de loop van de tijd blijkt haar zoon een ziekte te hebben en dan gaat een deel van het boek ook over haar zorg voor haar zoon. Darlington zet de zoektocht dan zonder hem voort om hem betoverende verhalen te kunnen vertellen over het leven van uilen, inclusief de mythen die daarover bestaan. Op een heel persoonlijke wijze beschrijft

Darlington wat haar ertoe drijft steeds meer over uilen te weten te komen en vooral hoe zij de ontmoetingen met uilen in het veld (en soms ook in gevangenschap) ervaart. Daarnaast bevat het boek een indrukwekkende hoeveelheid biologische en ecologische gegevens over uilen. Darlington heeft zich duidelijk geheel vastgebeten in het onderwerp en zij weet zo op een boeiende wijze een enorme hoeveelheid feiten te behandelen. Een bijzonder boek!

RAK

Darlington, M. (2018): De magie van uilen. 21,5 x 13,5 cm. 335 bladzijden. Paperback. ISBN 978 90 446 3751 9. Uitgeverij Prometheus, Amsterdam. Prijs: €21,99.

Uit Het Veld

Papootje

Al enkele jaren hebben wij jaarlijks gezelschap van een mannetje Boerenzwaluw (*het Vogeljaar* 63(1):34-36). Het gedicht 'The Swallow' van Christina Rossetti geeft heel precies aan wat deze zwaluw doet. Deze bijzondere Boerenzwaluw – die wij inmiddels goed hebben leren kennen – deed dat zelfs al een aantal seizoenen lang. Al zeven keer volbracht hij de heldhaftige tocht over Europa, de Middellandse Zee, de Saharawoestijn en over de Kreeftskeerkring, helemaal naar het verre Afrika.

Het overbruggen van die enorme afstand met onderweg talloze gevaren en dat zowel heen, maar ook weer terug, is op zich al een geweldige prestatie, maar dat hij ieder nieuw

Papootje op zijn 'praatstoel'.
Foto: Jos Blijlevens.

seizoen exact naar zijn thuisfront wist te navigeren is gewoon een wonder dat ons verstand te boven gaat. Iedere lente was het dan ook een blij weerzien. Ook dit voorjaar, toen hij op woensdag 18 april luid kwetterend zijn opwachting maakte in de schuur.

Ik praatte altijd tegen hem, hij luisterde met z'n kopje scheef en als ik zweeg begon hij weer 'te vertellen'. Niet in het luid kwetterende, kwebbelende boerenzwaluwjargon maar meer een zachtjes keuvelend verhalen. Heel, heel bijzonder. Zijn 'vaste' vrouwtje (zijn tweede van de drie gedurende zijn lange leven), deed er het zwijgen toe maar hing dan vertrouwelijk met haar kopje over de inmid-

The Swallow,

*Fly away, fly away, over the sea,
Sun-loving swallow, for summer is done.
Come again, come again, come back to me,
Bringing the summer and bringing the sun.*

Christina Rossetti

Papootje op een balk in de schuur, zijn territorium, dat hij altijd fel verdedigde. Hij hield het aantal broedparen daar op maximaal vier à vijf.

Foto: Jos Blijlevens.

dels hoog opgemetselde nestrand te luisteren. Naarmate er meer zwaluwen thuiskwamen, kreeg hij het te druk voor dit soort onderonsjes, want er moest voor worden gewaakt dat het te vol in de schuur raakte naar zijn zin. Ik vermoed dat het paartje late nieuwkomers (26 mei) hem te veel is geworden en dat hij zich met de hevige schermutselingen die voorafgingen aan hun nestbouw, nota bene pal tegenover het zijne, behoorlijk heeft geforceerd. De hier gevreesde, fel jagende Sperwer heeft hij op zondag 3 juni niet kunnen ontwijken. Wij noemden hem 'Pootje' of 'Papootje,' omdat hij na een eerdere aanvaring met de Sperwer al eens een defect had opgelopen bij zijn linkerpoot. Hij liet nu niet alleen twee vrouwtjes achter (sinds vorig seizoen was er een vrijgezelle vrouw bijgekomen) met respectievelijk vijf al wat grotere en een nog onbekend aantal pas uit het ei gekomen jongen. Daarnaast ook een verdrietige 'soul mate', want zo voelt dat voor mij.

Laten we hopen op gunstige weersomstandigheden zodat beide vrouwtjes, die er nu alleen voor staan, het vergaren van voldoende voedsel voor de kuikens kunnen blijven opbrengen en daarmee zijn laatste broedsels tot wasdom en zijn jongen op eigen wieken kunnen geraken.

■ Mirjam Wiskerke-Zijdwind, Oudelande, e-mail: wiskerke-zijdwind@planet.nl.

Een volhardende Jan-van-gent

Ik ga regelmatig een strandwandeling maken en altijd zie ik dan wel iets bijzonders. Deze keer was het echter iets met een wat bizar karakter. Een dode Jan-van-gent. Sowieso een vogel die soms met een westerstorm richting strand wordt geblazen, en als je geluk hebt zie je er dan eentje over je heen vliegen. Nu dus

een dode, zo te zien gave vogel.

Wat het bizar maakte was zijn of haar laatste avondmaal, dat nog duidelijk uit zijn bek kwam. Een makreel is blijven hangen in zijn keel en de vogel is er blijkbaar in gestikt.

Eerst dacht ik nog aan een flauwe grap. Dode vogel en iemand die er een vis in stopt. Maar nee, dit was echt gebeurd en lag nu voor het wandelend publiek te kijk.

Uiteraard heb ik er foto's van gemaakt. Ik ben doorgelopen en heb af en toe omgekeken. Het was duidelijk dat iedereen die de Jan-van-gent passeerde, er even stil bij bleef staan. Ik denk dat men, net als ik, probeerde te achterhalen hoe dit drama had kunnen gebeuren. Een mooi en bizar tafereel.

Ik trof deze vondst aan op donderdagochtend 29 maart 2018 op het zuidelijk deel van het strand van Bergen aan Zee. Het zal ongetwijfeld vaker gebeuren dat een vogel zich in een prooi verslikt, maar zoals ik mij heb laten vertellen, is het redelijk zeldzaam dat deze mooie vogel zo gaaf is aangespoeld.

■ Marjolein Moens, e-mail: mail@marjoleinmoens.nl.

Dode Jan-van-gent die zich heeft verkeken op een makreel, maar tot het laatst toe aan zijn prooi heeft vastgehouden.

Foto: Marjolein Moens.

Papegaaien kunnen slim handel drijven

Om een grotere beloning te krijgen ruilen papegaaien graag een voorwerp in voor voedsel. De Buffonsara doet dit het slimst.

Papegaaien zijn in staat berekenend beslissingen te maken waardoor ze een zo hoog mogelijke beloning krijgen. Een groep ornithologen uit Duitsland, Spanje en Italië voerde tests uit met 31 papegaaien van vier verschillende soorten. De dieren konden voorwerpen ruilen voor voedsel en moesten daarbij ook keuzes maken tussen een kleine beloning nu of een grotere beloning later.